

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 644/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је пуномоћник Марија Чакаревић, адвокат из ..., против тужених Акционарског друштва за осигурање „Сим-осигурање" у стечају Београд, кога заступа Агенција за осигурање депозита из Београда и ДД из ..., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Апелационог суда у Крагујевцу, на седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари стварно је надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Образложење

У поступку претходног испитивања жалби тужилаца и тужених изјављеним на пресуду Општинског суда у Краљеву П 490/04 од 17.02.2006. године, Апелациони суд је утврдио да је том пресудом, делимично усвојен тужбени захтев тужилаца којим су тражили накнаду штете за претрпљене душевне болове због смрти блиског лица. Против наведене пресуде, странке су изјавиле жалбе па су списи предмета достављени Окружном суду у Краљеву као другостепеном суду. Решењем Окружног суда у Краљеву Гж.бр. 1042/07 од 19.06.2007. године прекинут је жалбени поступак у овој правној ствари услед покретања поступка ликвидације над туженим СИМ осигурање АД Београд решењем Трговинског суда у Београду Л. 3/06 од 25.04.2006. године. Имајући у виду да су обавезе ликвидационог дужника према повериоцима биле веће од његове имовине, над туженим „Сим-осигурање" у стечају Београд, је решењем Трговинског суда у Београду Ст. 45/07 од 30.04.2007. године отворен стечајни поступак. Тужиоци су поднеском од 20.05.2020. године тражили наставак поступка у предметној ствари са предлогом да се списи предмета уступе Привредном суду у Београду као стварно надлежном, наводећи да су у стечајном поступку њихова потраживања оспорена. Уз предлог су приложили решење Трговинског суда у Београду Ст. 45/07 од 29.01.2008. године којим су упућени повериоци да у року од 8 дана покрену или наставе поступак пред судом ради утврђивања оспореног потраживања. Одлучујући о предлогу Апелациони суд у Крагујевцу се решењем Гж 2024/20 од 15.10.2020. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалбама тужилаца и тужених изјављеним на пресуду Општинског суда у Краљеву П 490 /04 од

17.02.2006. године и предмет уступио Привредном суду у Београду на стварну надлежност.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност, а предмет је уз пропратни акт П 5919/20 од 12.11.2020. године доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 ... 87/18) и члана 23. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04 и 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Апелациони суд у Крагујевцу.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни судови, између осталог, суде у првом степену у споровима поводом стечаја и ликвидације, према члану 22. став 2. истог Закона, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним стварима, ако за поједине од њих није надлежан неки други суд, а одредбом члана 24. став 1. тачка 3. истог закона прописано је да Апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Код одлучивања о редовном правном леку, чињеница отварања стечајног поступка над туженим не представља разлог за атракцију надлежности привредног суда, у смислу члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова.

Имајући у виду да у поступку по жалби нема атракције надлежности, а да је у конкретном случају првостепени суд – суд опште надлежности донео пресуду, против које су изјављене жалбе, о којима није одлучио надлежни другостепени суд, то је према стању у списима, у овој фази поступка, надлежан Апелациони суд у Крагујевцу, који је у обавези да одлучи о жалбама на првостепену пресуду. Тек у зависности од одлуке другостепеног суда о законитости првостепене пресуде (против које су изјављене жалбе), односно уколико првостепена пресуда буде укинута, првостепени суд у даљем току поступка, може ценити своју стварну надлежност.

На основу изнетог, применом члана 23. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић